

Arrest

**nr. 207 950 van 21 augustus 2018
in de zaak RvV X / IX**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 13 maart 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 26 februari 2017 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 maart 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 april 2018.

Gelet op de beschikking van 26 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 februari 2017 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot afgifte van inreisverbod. Dit is de bestreden beslissing.

2. Gegrondheid van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt aan de partijen bij beschikking van 5 april 2018 de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden.

In de beschikking wordt in wezen gesteld dat de verzoekende partij uitgaat van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing nu er wel degelijk een motivatie kan worden gelezen waarom er een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd. Er werd tevens gesteld dat de verzoekende partij niet aantoonde met welke specifieke omstandigheden er niet of niet voldoende rekening werd gehouden.

2.2. Op 11 april 2018 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in.

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Ter terechtzitting van 23 mei 2018, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 5 april 2018 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij te volharden in haar verzoekschrift.

2.4. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij door te volharden volledig voorbijgaat aan het doel van de vraag om te worden gehoord, zijnde haar visie ten aanzien van de inhoud van de beschikking waarmee zij het niet eens is, kenbaar te maken. Zij brengt geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven. Het betoog van de verzoekende partij doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de beschikking. De inhoud van de beschikking blijft derhalve overeind.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in voormelde beschikking van 5 april 2018 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het middel ongegrond is.

2.5. De verzoekende partij heeft geen gegronde middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC